

РЕШЕНИЕ

№ 7406

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6532** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно – процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Д. Н. Т. срещу Заповед № СОА23-РД15-1434/12.06.23г. Кмета на Столична община, с която на осн чл.12, ал.1 от ЗДСл във връзка с чл.108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката.

Твърди, че оспореният акт бил издаден в нарушение на административно производствените правила и материалния закон. Моли да се отмени оспорения акт. Претендира разноси.Представя писмена защита.

Ответникът- Кмета на Столична община, чрез процесуалния си представител и в писмен отговор оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Твърди, че процесната заповед била връчена при спазване административно производствените правила.

СПП не взема становище.

От фактическа страна.

Д. Н. Т. е била назначена с трудов договор от 04.04.2012 г на длъжност „Старши експерт“ в отдел „Архитектура“, към Дирекция „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, а от 29.05.2020г., на длъжност Главен специалист в отдел „Архитектура и градоустройство“. С допълнително споразумение от 02.03.21г. е изпълнявала длъжността „старши експерт“ в отдел „Контрол в инвестиционното

строителство, координация и строителство“, към Дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и благоустройство“ при Столична община.

След проведен конкурс и на осн. Чл. 9, вр. с чл.10 и 12 от ЗДСл, Т. е назначена със Заповед от 08.03.2023г на длъжност „Главен експерт“ в отдел „Контрол в инвестиционното строителство, координация и строителство“, към Дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и благоустройство“ при Столична община.

Със Заповед № СОА23-РД15-1434/12.06.23г. Кмета на Столична община на осн. чл.12, ал.1 от ЗДСл във връзка с чл.108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката.

От правна страна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от надлежна страна.

Страните не спорят относно компетентността на органа издал заповедта, а същата се установява и от събраните по делото писмени доказателства. Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Преди всичко следва да се отбележи, че съдът преценява законосъобразността на оспорения акт въз основа на основанията посочени в него.

С оглед изложената фактическа обстановка, се установи, че последната заемана от Т. длъжност, преди провеждане на конкурс е „старши експерт“ в отдел „Контрол в инвестиционното строителство, координация и строителство“, към Дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и благоустройство“ при Столична община, а след провеждането му е „Главен експерт“ в отдел „Контрол в инвестиционното строителство, координация и строителство“, към Дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и благоустройство“ при Столична община.

Страните не спорят, а и видно от посоченото в заповедта /л.10 от делото/ правно основание за нейното издаване, което изцяло се подкрепя и от представените с преписката доказателства, назначаването на Т. на държавна служба, се основава на проведен конкурс по реда на чл. 10 и следващите от ЗДСл.

На следващо място с разпоредбата на чл. 12 от ЗДСл е предвидено, че когато кандидатът се назначава за първи път на държавна служба, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие. Касае се за изпитателен срок, установен в полза на органа по назначаването, в който същият да прецени качествата на служителя да изпълнява възложените му служебни функции и задачи и в съответствие с тази преценка да реши дали да продължи възникналото служебно правоотношение или в рамките на едногодишния срок да го прекрати. При упражняване на правомощието си по чл. 12 от ЗДСл органът действа в условията на оперативна самостоятелност, като не е задължен по закон да излага фактически съображения, мотивиращи неговото решение, съответно – извършената преценка по чл. 12 от ЗДСл като такава по целесъобразност не подлежи на съдебен контрол в своето съдържание.

Липсата на компетентност за съда да контролира по същество преценката на административния орган, извършена на основание чл. 12 от ЗДСл, не изключва по

принцип възможността за осъществяване на контрол върху законосъобразното упражняване на правомощията на органа, предоставени за изпълнение в условията на оперативна самостоятелност – арг. в чл. 169 от АПК. Проверката за законосъобразност на административния акт (в това число издадения по целесъобразност), освен преценка дали органът не е нарушил съответните законови правила, включва задължително и отговор на въпроса дали органът не е упражнил превратно предоставените му по закон правомощия, в резултат на което взетото от него решение да противоречи на целта на закона.

Целта на установения в полза на органа по назначаването срок на изпитване по чл. 12, ал. 1 от ЗДСл е да се даде възможност за преценка относно наличието на необходимите професионални и служебни качества у служителя спрямо характера и изискванията на заеманата длъжност, както и спрямо принципите и нормите, свързани с изпълнението на държавна служба в по-общ план. В съответствие с и в изпълнение на така преследваната цел, органът по назначаването има правомощието, на основата на проверените релевантни обстоятелства, да реши важни въпроси на администрацията, свързани с назначаването на държавна служба на подходящите спрямо изискванията за заемането ѝ служители и своевременното отстраняване на евентуални неудачи при избора на кадри, като същевременно решението следва да бъде взето в рамките на определен законоустановен срок. Правомощието по чл. 12, ал. 1 от ЗДСл на органа по назначаването е приложимо единствено спрямо назначените за първи път на държавна служба служители и може да бъде упражнено до изтичане на едногодишния срок, считано от датата на встъпване в длъжност.

В настоящият случай, като е прекратил служебното правоотношение с Т. на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, административният орган не се е съобразил с признатата от закона легитимна цел, към чието постигане е насочено прилагането на цитираната разпоредба. Установените и относими към преценката на съда факти за съответствието на акта с целта на закона сочат на превратно упражняване на правомощия от страна на административния орган при прилагане нормата на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл.

Формално изпълнени са материалноправните изисквания, съставляващи основанието по чл. 12, ал. 1 от ЗДСл за освобождаване на Т. от длъжността, предвид постъпването ѝ за първи път на държавна служба по заповед от 08.03.2023 г., и настъпилото прекратяване на служебното ѝ правоотношение със заповедта по чл. 12, ал. 1 от ЗДСл след по-малко от една година – считано от 17.06.2023 г. В действителност обаче, длъжността, от която жалбоподателката е бил освободена на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, не е по същество и естество нова за Т.. Видно от приложените длъжностни характеристики /л. 42 и сл. и л. 70 и сл. / между двете длъжности не съществува различие в съпоставяните функции, задължения и изисквания, установени по длъжностна характеристика за всяка една от тях, а пълна идентичност. Сравнението между тези две длъжности (първата поред, заемана по трудово правоотношение с трудовия договор от 2021 г. и тази по служебно правоотношение) е напълно релевантно в случая, тъй като от него се установява, че на практика Т. е изпълнявала присъщите за тези длъжности идентични задължения и задачи в период общо, надхвърлящ установения в чл. 12, ал. 1 от ЗДСл едногодишен срок. Формално, жалбоподателката постъпва за първи път на държавна служба на 08.03.2023 г., след проведен конкурс, но заеманата от нея длъжност е напълно идентична с изпълняваната от жалбоподателя длъжност по трудовия договор в

периода 2020 – 2023г. При това положение, органът по назначаването е имал достатъчно дълъг период от време, през който е разполагал с възможността да придобие преки и непосредствени впечатления от качеството на изпълняваната от жалбоподателката работа, която по естеството си не се е променила с факта на прекратяване на трудовото ѝ правоотношение и назначаването ѝ на служба по реда на ЗДСл., считано от 08. 03.2023 г. Оценката на органа за изпълнение на служебните задължения от Т., обусловила решението по чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, касае изпълнението на дейност, припокриваща се по съдържание с дейността, изпълнявана и в предходен период, като без значение в случая е конкретното правно основание – КТ или ЗДСл, на което е била ангажирана работната сила на служителя. Прекратяването на служебното правоотношение с Т. на основание по чл. 12, ал. 1 от ЗДСЛ от длъжност, изпълнявана като характеристики и обем и по трудов договор, е извършено от една страна в нарушение на легитимната цел, преследвана от законодателя с нормата на чл. 12, ал. 1 от ЗДСЛ, а от друга - противоречи на основни принципи на закона: принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 1 от АПК, съгласно който административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, и принципа за стабилност на служебното правоотношение като гаранция за непрекъсваемост и постоянство на държавната служба - чл. 9, ал. 2 от ЗДСл. Служителката вече е доказала своите качества да изпълнява същите задължения по служба при същия работодател.

Налице е недобросъвестно упражняване на правомощията на органа по назначаването в условията на оперативна самостоятелност. Предоставената от закона възможност за преценка трябва винаги да бъде използвана в рамките на закона и в изпълнение на неговата цел. Отклонението от това правило води до превратно упражняване на власт, а нарушаването на изискванията за упражняване на оперативната самостоятелност прави акта несъответен на целта на закона, което представлява отменително основание по чл. 146, т. 5 АПК.

Изрично посочените в закона изключения от принципа за непрекъсваемост на държавната служба, включително по чл. 12 от ЗДСл, се прилагат при спазване на строго регламентирания изисквания и предпоставки за това, които не позволяват злоупотреби от страна на органа по назначаване при прекратяване на служебното правоотношение./ В този смисъл Решение № 3615 от 18.03.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5638/2020 г., V отд./

С оглед изложеното, оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон и следва да се отмени.

Относно разноските:

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя са дължими разноски, но същата е заявила в с.з., че не претендира такива. С оглед изхода на спора, на ответника не се дължи юриск.възнаграждение.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Н. Т. - Заповед № СОА23-РД15-1434/12.06.23г. Кмета на Столична община, с която на осн чл.12, ал.1 от ЗДСл във връзка с чл.108 от ЗДсЛ е прекратено служебното ѝ правоотношение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от изпращането на преписи на страните.

СЪДИЯ: